

NOVÝ TEKTONICKÝ MODEL PAVLOVSKÝCH VRCHŮ (ZÁPADNÍ KARPATY)

I. Poul¹ a R. Melichar²

1 Ústav geotechniky, Fakulta stavební, Vysoké učení technické v Brně, Veverí 331/95, 602 00 Brno,
geolcz@yahoo.com

2 Ústav geologických věd, Přírodovědecká fakulta, Masarykova Univerzita v Brně, Kotlářská 2, 611 37 Brno,
melda@sci.muni.cz

Pavlovské vrchy leží na jižní Moravě v bývalém okrese Břeclav. Tvary bradel mají kernou až šupinovou stavbu, kterou nabyly při alpínských horotvorných pohybech.

Geologicky je území situováno na styku karpatské předhlubně a alpsko-karpatského orogénu. Vápencové vrchy jsou tvořeny především mezozoickými vápencovými bradly (vápence, jílovce, slíny), která tvoří skalní jádra začleněná do obalových terciérních sedimentů ždánické jednotky.

Při geologických pochodech dané oblasti byly vápencové bloky (bradla) vytrženy z podloží a začleněny do slabě zpevněných flyšových sedimentů ždánického příkrovu (Krejčí a Stráník 1992). Ernstbrunnské vápence (svrchní tithon – tithon/berrias) jsou masivní a velmi vhodné pro studium zlomů (Poul a Melichar 2003).

V rámci tektonického výzkumu Pavlovských vrchů bylo provedeno nové mapování mezozoických hornin. Zlomová data byla shromažďována z 9 lokalit; speciální pozornost byla věnována zlomům s vícenásobným rýhováním.

Pro výpočet orientace hlavních os napětí byl použit v PASCALu vytvořený program „Přímá inverze“ (Hroza 2003). Numericky získané skupiny zlomů s jejich rýhováními byly srovnávány s makroskopicky pozorovanými zlomy, které byly reaktivovány během stejné napjatostní fáze.

Závěry

- Při paleonapjatostní analýze bylo zjištěno 7 fází (T0-T6). Každá fáze je charakteristická specifickým rýhováním.
- Rýhování, která vznikla během stejné fáze, jsou svých charakterem velmi podobná, občasné jsou shodně zabarvena pigmentem (limonit, Mn).
- Orientace ploch vrstevnatosti vápenců je subparalelní s plochami násunů (SV-JZ), sklon vrstevních ploch je zhruba $\pm 45^\circ$.
- Byla popsána příkrovová geometrie flat-ramp a fault-related folds.
- Orientace ploch přesmyků je ve směru SV-JZ (nikoli S-J).
- Odlepení (detachments) byla zjištěna především v rámci klenutického souvrství (?oxford); taktéž v klementsském a pálavském souvrství (svrchní křída).
- Příčné zlomy ve směru SZ-JV rozdělují vápencové těleso na množství bloků, které jsou seskupeny do enechelon uspořádání. Sklony zlomových ploch se pohybují v rozmezí od 80° do 45° .
- Výsledky zlomové geometrie a kinematické analýzy byly užity při sestavení geologické mapy, která ukazuje nový tektonický model oblasti.

Hroza, M., (2003): Paleonapjatostní analýza vybraných lokalit brněnského masivu. MS, DP, PŘF MU Brno.

Krejčí, O. a Stráník, Z. (1992): Tektogeneze flyšového pásma Karpat na jižní Moravě. In: Hamršmíd ed.: Nové výsledky v terciéru Západních Karpat. Knih. Zem. Plyn Nafty. 15, 21–32. Hodonín.

Poul, I. and Melichar, R. (2003): Brittle Deformation of the Ernstbrunn Limestone (Jurassic) of the Pavlov Hills. Geolines, 16, 84-85. Praha.